

Ítéletidő a földeken. *Mentsük, ami menthető...*

Gyökerestől kifordultak fák, feje tetejére állt a világ, s még kérdés, hogy van-e klímaváltozás?

Tető nélkül maradt házak – fedél nélkül maradt emberek... Az elmúlt napokban, hetekben töménytelen mennyiségű ezekhez hasonló szalagcímmelel találkozhattunk a hírekben.

Ez csak töredéke, azoknak az elképesztő károknak, amelyek kíméletlenül viharozta, vagyis vihart okoztak. Amíg az ember nem érzékeli a saját bőrén, szinte lehetetlen belegondolnia abba, hogy az időjárásnak köszönhetően egy szempillantás alatt drasztikusan megváltozhat az élete, s eltűnik minden, amiért dolgozott.

Főként akkor, ha az életét a mezőgazdaságnak szentelte.

A gazdálkodás sikerességét az aktuális időjárási viszonyoknál jobban talán semmi sem befolyásolja. Dolgozhatunk bármilyen innovatív technológiával, használhatunk csodaszereket, de ha beköszönt egy váratlan fagy vagy jégverés, akkor csak reménykedni tudunk, hátha nem megy kárba az egész éves megélhetésünk, munkánk.

Idén tavasszal sok reménykedésben lehetett része a termelőknek: a hosszú, csontig hatoló hideg telet szinte átmenet nélküli kánikula követte, amelyet hideg frontok, viharok, fagyok szakítottak meg időről-időre.

A szabadföldi gazdálkodók számára a szeszélyes tavasz után sem hagy megnyugvást az időjárás. Az aratási időszak kezdetét hagyományosan Péter-Pál napjára datálják, idén június 29-én azonban a sok munka ellenére rengetegen voltak az országban, akik nem mentek ki a földekre a nagy viharoktól, jégesőtől és villámcsapásoktól tartva.

A sors fintora, hogy a mezőgazdaság számára leginkább kedvező körülményekkel rendelkező alföldeken okozzák a legnagyobb károkat az időjárás viszontagságai, hiszen a sík földfelszín miatt teljesen védetlen területekről van szó.

Magyarország egyik legkiemelkedőbb agrárvállalata, az Árpád-Agrár Zrt. sincs egyszerű helyzetben ebből a szempontból. A júniusi viharok mintegy 500 hektár területen okoztak szerencsére egyelőre visszafordíthatónak tűnő károkat a csemegekukoricán, a 60 hektáron termesztett zöldborsónak azonban csanem a fele teljesen tönkrement.

Ezek az egyéni károk azonban eltörpülnek az egész ország gazdaságára kiható pusztítások mellett. A hosszas nyári forróság után megváltásként jöttek az elmúlt hetek erős esőzései, a kíméletlen viharok azonban országszerte jelentős károkat okoztak a termés minőségében.

A legnagyobb veszteség a szántóföldi termesztésben, a búza- és repcetáblákon észlelhető, ahol a viharos szél megtépázta a kalászkok szárát, a jégeső pedig kiverte a gabonaszemeket a földre.

Előzetes becslések alapján elmondható, hogy a búzatermésnek legalább a 10 %-a abszolút tönkrement, ami jelentős drágulást eredményez, s ezáltal csökkenti a magyar búza, a magyar liszt esélyeit a piacokon.

A gabonaféléken kívül a legnagyobb kárt az éppen érő gyümölcsök szenvedték: a kajszibarack, a meggy és az alma minősége is lényegesen romolhat az ítéletidő következményeképpen; a mennyiségi veszteségekről nem is beszélve. Az orkánerejű szél a barackföldeken millió ágat tört le, az érő gyümölcsöket leszakította a fákról, az erős esőzések pedig a meggyet tizedelték meg.

Ráadásul, a magas biztosítási díjakból adódóan nagyon sok gazda nem is engedheti meg magának, hogy biztosítsa „élete munkáját”, így megtéríteni sem fogják számukra a gigantikus károkat.

Beláthatjuk hát, hogy a kistermelőkhöz viszonyítva, akik a szó szoros értelmében egyik napról a másikra élnek, csak a saját maguk által megtermelt zöldségek, gyümölcsök által hozott haszonból, s még a biztosítási költségeket sem engedhetik meg maguknak, addig a nagyvállalatoknak óriási előnyt jelent a biztosítás.

Érdemes azonban kistermelőként is végigböngészni a biztosítási lehetőségeket, hiszen manapság már számtalan díjtámogatott verzió létezik minden aktív mezőgazdasági termelő számára. Hozzá kell azonban tenni, hogy ezek az alapok általában csak 30%-os hozamcsökkenést meghaladó károk esetében vehetőek igénybe.

A piaci biztosításokon túl, nagy károkat okozó időjárási körülményeknél általában állami támogatásra, kártérítésre is számíthatnak az érintettek.

A következetesség tehát a legfontosabb. Soha nem tudhatjuk, mikor veri el a jég az életünk munkáját, de számolni mindig kell ezzel az eshetőséggel – s akkor talán nem „villámcsapásként” ér minket a megoldás kényszere.

Mint anyának a gyermekét, úgy kell védeni a kertésznek a földjét. Nevelni, törődni vele, *szeretni*, s óvni, védeni a szélről is. A gondoskodást pedig, akár a gyermek, a föld is meg fogja hálálni.

Budapest, 2017. 07. 11.

Kapcsolat: Both Ildikó, marketing-kommunikáció,
marketing@arpad.hu, www.arpad.hu,
<https://www.facebook.com/zrt.arpadagrar>
www.facebook.com/Árpád-Agrár-Zrt-377244539327427/